

Stanisław Kuchta

Adwokat Jan Antoni Chmielnikowski (1926-2001)

Palestra 46/3-4(531-532), 272-273

2002

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SZPALTY PAMIĘCI

Adwokat Jan Antoni Chmielnikowski (1926–2001)

Dnia 3 listopada 2001 r. Palestra Dolnośląska pożegnała na Cmentarzu Komunalnym „Grabiszyn” we Wrocławiu Kolegę Jana Antoniego Chmielnikowskiego.

Kolega J.A. Chmielnikowski urodził się 26 czerwca 1926 r. w Częstochowie, w którym to mieście Jego ojciec był urzędnikiem Banku Polskiego.

Wcześnie utracił rodziców, bowiem matka zmarła, gdy miał lat ledwie 10, zaś ojciec tuż przed II-gą wojną światową, bo dnia 17 sierpnia 1939 r. 13-letni chłopiec oddany został pod opiekę wuja i mimo zdanego egzaminu wstępnego do I-go Gimnazjum Państwowego w Rzeszowie nie dane Mu było rozpocząć w nim nauki, nie tylko dlatego, że tego typu szkoły zostały przez okupanta niemieckiego zlikwidowane, ale także dlatego, że został zabrany przez opiekuna do Krakowa. W Krakowie spędził czas okupacji; w latach 1939–1942 uczył się w Szkole Rzemiosł w Krakowie, którą ukończył z dyplomem czeladnika elektromonterskiego a następnie od stycznia 1943 do wyzwolenia Krakowa (18 stycznia 1945 r.) był zatrudniony w Instytucie Przeciwyfusowym w Krakowie. Równoległe z pracą uczęszczał na tajne komplety gimnazjalne i licealne w XIII-tym ośrodku tajnego nauczania. W maju 1945 roku złożył egzaminy maturalne i w roku akademickim 1945/1946 rozpoczął studia na Wydziale Prawa UJ – kontynuowane następnie od lutego 1946 r. na Wydziale Prawa Uniwersytetu Wrocławskiego.

Studia akademickie łączył z pracą zawodową. Dyplom magisterski odebrał 30 września 1949 r. i do momentu uzyskania wpisu na listę aplikantów adwokackich Izby Adwokackiej we Wrocławiu był zatrudniony w charakterze radcy prawnego w Miejskim Zarządzie Budynków Mieszkalnych we Wrocławiu.

Ślubowanie jako aplikant adwokacki złożył 18 września 1954 r. a po złożeniu egzaminu adwokackiego 26 listopada 1956 r. skierowany został celem wykonywania zawodu adwokata w filii nr 1 Zespołu Adwokackiego Nr 1 we Wrocławiu w Środzie Śląskiej.

Zaangażowanie w pracę polityczno-społeczną stało się powodem przeniesienia w 1963 r. siedziby ze Środy Śląskiej do Wrocławia. W latach 1964–1970 Kolega Jan Chmielnikowski pełnił funkcję Dziekana Rady Adwokackiej we Wrocławiu. Z działalnością w organach samorządu adwokackiego nie rozstał się prawie do końca swej aktywności zawodowej – pełniąc kolejno w latach 1970–1973 funkcję Członka Rady Adwokackiej i Przewodniczącego Komisji Szkoleniowej; w latach 1973–1976 Rzecznika Dyscyplinarnego; 1976–1979 Skarbnika; 1979–1983 Sekretarza i 1983–1986 ponownie Rzecznika Dyscyplinarnego.

W 1987 roku przeszedł na emeryturę wykonując w Zespole Adwokackim Nr 3 we Wrocławiu zawód w ograniczonym zakresie, by w 1992 r. ostatecznie zaprzestać wykonywania zawodu adwokata.

Przytaczam te dane dotyczące dokonań naszego Kolegi po to, by wskazać jak pracowite było Jego życie. Oczywiście te suche dane nie odzwierciedlają, bo nie mogą, całego bogactwa zalet Kolegi Jana Chmielnikowskiego. Od wczesnej młodości kształtował się w duchu poglądów patriotycznych, wysokich wymagań etycznych i kultu dla wiedzy: wartościom tym pozostał wierny do końca.

Jego zdecydowanie lewicowe poglądy nie oznaczały, jak to często bywało, braku tolerancji dla poglądów innych, często skrajnie odmiennych. W naszej pamięci pozostanie jako wzór adwokata rzetelnego i odpowiedzialnego, szczerze rozdającego innym dary swego intelektu i pracy.

Stanisław Kuchta